

[Aksel Larsen.]

om hvem man paa Forhaand ved, at de er Modstandere af Nævningekendelsen, for at faa Udtalelser frem, der passer i Krammet. Som Sagen ligger nu, ikke ud fra det Kendskab, man faar til den ved kun at læse den konservative Presse, for den har kun bestræbt sig for at sværte de 3 anklagede Læger og kaste Smuds paa dem, men efter det almindelige Kendskab, man har faaet til Sagen, forekommer det mig, at der er en Del ærede Medlemmer, hvis Plads i Dag er paa denne Talerstol for at gøre Undskyldninger for deres forkerte Udtalelser af i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, der ikke stiller sit juridiske og retsvidenskabelige Lys under en halv Hektoliter her i Tinget, har saaledes i Gaar gentagne Gange fastslaaet, at Nævningekendelsen er lovstridig, med andre Ord, at Nævningerne er en Samling Forbrydere, som egentlig burde straffes, fordi de har brudt Loven. (Rager: Nogle af dem). Derom ved det ærede Medlem Hr. Rager ikke noget. (Afbrydelse af Rager).

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager maa ikke afbryde.

Aksel Larsen: Men vi har en Professor i Retsvidenskab, og denne Professor har i Dag i et Blad, som ganske vist ikke er konservativt, og et Blad, som det ærede Medlem Hr. Rager saa ofte som muligt fralægger sig ethvert Ansvar for, nemlig „Ekstrabladet“, udtalt, at han finder aldeles ikke Nævningekendelsen lovstridig, men fuldt ud forsvarlig. Ja, man maa undskylde, at jeg regner Professor Hurwitz for at være en større Autoritet end det ærede Medlem Hr. Pürschel paa det Omraade (*Christmas Møller*: Det er dumt). Det er muligt, at det er dumt efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Mening, men det er jo ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der skal afgøre, hvad der er klogt her i Landet eller her i Tinget. Det ærede Medlem kan højst fremsætte sin subjektive Opfattelse, som ikke er egnet til at imponere os.

Hvad drejede Sagen sig om? Sagen drejede sig om, at 3 Læger var anklaget for ulovlig Svangerskabsafbrydelse. Den ene var anklaget for at have udstedt ulovmedholdelige Indikationsattester, de to var anklaget for at have foretaget ulovlig Svangerskabsafbrydelse og den ene tillige for uagt-somt Manddrab. Hvad Indikationsattesterne angaar, har det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke direkte sagt, at han stadig væk anser de paagældende Læger for at være Forbrydere, til Trods for at de er frikendt,

men Meningen var tydelig nok. Og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ogsaa i Dag maattet tage Afstand fra ham ved at sige, at i hvert Fald i det ene Tilfælde var Nævningekendelsen forkert. Men der findes, naar man endelig fra Anklage-myndighedens Side bringer Sagen for Retten, ikke noget andet Forum end Retten, i dette Tilfælde Nævningerne, der kan afgøre, om Indikationsattesterne er lovmedholdelige eller ikke. Nævningerne finder, at de er rigtige og forsvarlige, og dermed maa Snakken høre op om, at Kendelsen paa dette Punkt var lovstridig.

Svangerskabsafbrydelserne er alle sammen foretaget i Henhold til regulære Indikationer fra Nerveleger. (*Pinholt*: Fra Kvaksalvere!). Ja, at det ærede Medlem Hr. Pinholt mener, at Overlæge Jørgensen og Dr. Borberg er Kvaksalvere, kan være det ærede Medlems personlige forvirrede Opfattelse, men har ikke noget som helst med selve Sagen at gøre. Naar der foreligger lovlig Indikation, er Svangerskabsafbrydelsen lovligt foretaget af en Læge og under betryggende Forhold, og saa er tilbage kun det sidste Forhold, som skulde bedømmes, og dér har Nævningerne ogsaa afgivet deres Votum.

Der er herfra nævnt en Række lægelige Autoriteter, som skal have fordømt den Fremgangsmaade, Dr. Leunbach har anvendt. Jeg har allerede sagt, at over for disse Lægeautoriteter staar andre Lægeautoriteter, som siger det modsatte, og det imponerer mig ikke i særlig høj Grad, at den ene af de Lægeautoriteter, som Anklage-myndigheden betjente sig af som Vidne mod Dr. Leunbach, maaske er den Læge her i Landet, der har udført de fleste Svangerskabsafbrydelser, men paa sin velindrettede Klinik, hvor han ganske vist kun behandler Bourgeoisiets Damer. Han skulde være den sidste til at kaste med Sten i en Sag som den foreliggende.

Jeg kunde have Lyst til heroppefra at beskæftige mig med det af de tre Dødsfald, som har vakt særlig Opmærksomhed, og som man særlig her har brugt som Støtte for Paastanden om, at Nævningerne har begaaet noget lovstridigt. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby forklarede i Gaar, at det, der særlig fik ham til at udtale sig, var, at man havde slaaet et Barn ihjel. Jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, naar jeg er færdig, bør bede om Ordet for en kort Bemærkning for at erkende, at han i Gaar udtalte sig paa et forkert Grundlag, vildledt, som han var, af den konservative Presses løgnagtige Retsreferat. Det var ikke